ב"ה

התאחדות החסידים

"פלעדזש"

העסקה השנתית שלך

הרבי כבר הבטיח.
כמה אתה רוצה להרוויח?

"ההכנה לכל השנה: לתת "פלעדזש" היינו שמתחייב בכתב שמידי חודש יתן..
כשמחליט לתת סכום גדול לצדקה אפילו אם הסכום אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה
צינורות חדשים שיוכל לקיים הבטחתו בפועל ממש". משיחת שבת פרשת נצבים וילך תשמ"ג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מדוע מיזם ה'פלעדזש' ש'התאחדות החסידים' זכתה לגלות?

התאחדות החסידים יוצאת מידי שנה בפרסום והתעוררות על דבר נתינת "פלעדזש" (=כתב התחייבות) ומעוררת את אנ"ש לעורר גם אחרים לנתינת "פלעדזש" שנתי, אשר כדברי הרבי בוודאי יתן לכל אחד ואחד מאיתנו, ברכה ושפע לשנה הקרובה שתהיה שנה טובה ומתוקה בבני חיי ומזוני ובכולם רוויחי, כי נתינת ה"פלעדזש" מעוררת פלאות ועוזרת בגשמיות לכל יהודי ויהודי ובפרסום השיחה של הרבי מלך המשיח ובדאגה לכך שכל יהודי באשר הוא ישמע על ה"פלעדזש" ויוכל כל אחד ואחד מאיתנו לחיות כעשיר לחשוב כעשיר ולפעול כעשיר בגשם וברוח.

מהו ה"פלעדזש"?

ה"פלעדזש" הוא רעיון, או בעצם הבטחה שהרבי נתן בסוף חודש אלול תשמ"ג, שההכנה לשנה החדשה לכל מי שרוצה להגדיל את ההכנסות שלו לשנה הקרובה בצורה משמעותית, שיחתום בסוף חודש אלול של השנה, (ממש בימים אלו) על נתינה קבועה לצדקה ל-12 חודשי השנה הבאה ויראה מזה הכנסה גדולה מאוד בכסף בשנה הקרובה.

מתי נותנים "פלעדזש"?

הזמן המיוחד לזה הוא שבת מברכים חודש השביעי, שבה הקב"ה מברך את חודש השביעי וממנה נמשך לכל השנה. וזה צריך להתבטא בעבודת הפרטית של יהודי בשבת זו, לעשות הכנה לכל השנה על ידי נתינת צדקה לכל השנה, התעוררות זו בזמן כזה היא כריתת ברית המאפשרת ליהודי להיות טפח מעל מציאות העולם ולקבל בחזרה את השפע האלוקי למשך השנה הקרובה בבני חיי ומזוני רוויחי. היציאה מההגבלות בנתינת ה"פלעדזש" בעצם מעוררת את רצון הקב"ה לפתיחת צינורות חדשים לפרנסה.

מה הסכום שצריך לתת ל"פלעדזש"?

הרבי מלך המשיח אומר בשיחה כי "מכיוון שהוא רוצה שהקב"ה יתן לו בני חיי ומזוני רוויחי באופן של עשירות דוקא - עליו להתנהג בעצמו באופן כזה, היינו שיתן לצדקה **בהרחבה** באופן של **עשירות**."

ולכן צריך לעשות חשבון כל אחד אליבא דנפשיה מהי רמת הציפיות לעשירות שהקב"ה מצפה **ממנו לרצות** וכלשון הרבי להתחייב ל"פלעדזש" (PLEDS) שאותו הוא יתרום במהלך השנה הקרובה ואזי במילא הקב"ה ימלא את התחייבותו שלו לעשירות מופלגה.

מה קרה בשנה האחרונה עם חותמי ה'פלעדזש'?

ר' לוי אבלסקי: בראשית דרכי לאחר החתונה, עבדתי קשה יחסית, אך ההכנסות נשארו בבחינת דמי כיס כימי נעורי. לקראת חודש החגים ניגש אלי הרב שימעלה שיחי' עם פנים מאירות והביא לי את השיחה של הרבי על ה"פלעדזש" ללמוד עם אשתי. התפעלנו מאוד והחלטנו לתת סכום שהיה בבחינת למעלה מהטבע. מתחילת השנה ועד סופה ערכנו רישום מדוקדק של הכנסות ונדהמנו לגלות שנכנס לנו בדיוק לפי מה שהתחייבנו! מדהים.

ר' שניאור נבון: ראיתי במוחש שעל אף שלא ידעתי מהיכן אבל המציאות היתה שהרווחתי: לפני כמה שנים התחייבתי לצדקה בערב ראש השנה לא ערכתי חישובים מדוייקים אבל באותה שנה קניתי בית והסתבר כמה חודשים אחרי שמישהי שרצתה לקנות את הבית היתה מוכנה לשלם 100,000 יותר. והם לא הסכימו למכור לה את הבית. והנה הרבי נתן לי מתנה 100,000 פחות ואם היא לא הייתה מספרת עד היום לא היינו יודעים מזה.

ר' יונה נבון: כבר כמה שנים במוצאי שבת סליחות אנחנו רושמים התחייבות לצדקה לשנה הבאה כהוראת הרבי מלך המשיח. מאז אני רואה סייעתא דשמיא מיוחדת בפרנסה. אמנם לא נהייתי גביר, אבל ברוך השם אין דאגות ולחץ כדי 'לסגור את החודש' כבעבר.

ר' יאיר בורשטיין: למדנו אני ורעייתי למדנו יחד את השיחה, בעקבות זה התחייבנו לתת סכום קבוע לשלושה מוסדות וכמובן אחד מהם זה התאחדות החסידים! עברו כמה חודשים והייתי זקוק לסכום כסף, התיישבתי לכתוב לרבי, כתבתי בדיוק כמה אני צריך, מספר מדוייק, ושאני חתמתי התחייבות הנחתי ב'אגרות קודש', עברו כמה ימים.. ונכנס לי לחשבון הסכום שהיה חסר לי במדויק!! רק אבהיר שידעתי שאמור להיכנס סכום כל שהוא ולא ידעתי כמה ומתי וחשבתי שמדובר בסכום קטן בהרבה, והנה הרבי סידר את זה שזה בדיוק הסכום שהייתי צריך!

ר' אריה מוצני: אני רוצה לשתף אתכם כי בט"ז אלול נכנסתי לבית חדש אחרי 16 שנות שכירות וזה ברור לי שזה בזכות ההחלטה על התרומה במסגרת ה"פלעדזש" שהתחייבתי לטובת התאחדות החסידים' בערב ראש השנה האחרון!

ר' לוי אבלסקי

ר' שניאור נבון

ר' יונה נבון

ר' אריה מוצני

מאמין בחי עולמים ומרוויח

הרקע להתעשרותו של הדוד סופר במשפחה פעמים רבות, והדבר מלמד כי עוד לפני היותו איש עסקים בנפשו, היה בראש ובראשונה חסיד.

היה זה בהתוועדות שקיים הרבי בראש השנה לחסידות, י"ט כסלו תשח"י. במהלך ההתוועדות ערך הרבי מגבית בעבור ביסוסו והרחבתו של כפר חב"ד. הרבי פנה לחסידים וביקש מהם "בודאי ישתתפו גם כל הנמצאים כאן כפי נדבת לבם, בסכומים גדולים והגונים" [ראה תורת מנחם חלק כ"א עמוד 234] כשהרבי מבקש - מי לא יפתח את לבו וכיסו? כל אחד מהמשתתפים בהתוועדות נטל כרטיס ועליו רשם את סכום התרומה שברצונו לתת. באופן חריג הוסיף הרבי והודיע כי הוא שומר את הזכות לשנות את סכום התרומה כפי ראות עיניו. "בכלל, הסדר שלי שאינני מתערב להביע דעתי בנוגע לכמות הנתינה של כל אחד" - אמר הרבי - "הנני לוקח את הנתינה, ואחד מן השניים: או שהנני מרוצה, או שאינני מרוצה, ומשאיר את העדר שביעות הרצון לעצמי. אך כיוון שזהו לגמרי עניין היוצא מן הכלל, אהיה גם אני יוצא מן הגדר ויוצא מן הכלל, ואם יהיה נראה בעיניי שנותנים סכום פחות מדי ("צו ווייניק") אסיר את מסווה הבושה ("איך וועל זיך אָפּשעמען"), ואצווה עליו - בכוח העניינים שעבורם צריכים את הכסף (ובנדון דידן: השיכון) - להוסיף כפי שייראה בעיניי".

הרבי הוסיף להרגיע את החסידים, ואמר כי גם אם יש לך אלף דולר בלבד, והתחייבת לתת חמשת אלפים דולר

ר' דוד דייטש ע"ה

- הרי "הקב"ה ייתן לך לכל הפחות ארבעה פעמים ככה". הייתה זו הבטחה נדירה, להשפעה גשמית מלמעלה.

מסופר, כי ר' מיכאל ע"ה טייטלבוים, מייסדו ומנהלו המסור של מוסד החינוך "אהלי תורה", חסיד בכל מהותו ונפשו, רשם על כרטיס התרומה סכום של $500 סכום נכבד בהחלט במושגי הימים ההם. הרבי מצדו הכריז ואמר "מיכאל טייטלבוים האלב מאל אזויפיל" (להוסיף עוד חצי על הסכום הנקוב) והחזיר לו את הכרטיס עם "העדכון".

כך היה גם עם ר' שלום דייטש שהתחייב על סכום נכבד, והרבי קרא בקול: שלום דייטש פינף מאל אזוי פיל". חמש פעמים ככה.

אחיו, ר' דוד דייטש, עדיין היה באותו זמן סוחר בקנה מידה ממוצע שטרח קשות בביסוס עסקיו, ואם כי התפרנס ברווח, עדיין רחוק היה מלהיות "גביר". בחושו המסחרי המפותח הבין שככל שנותנים יותר לרבי , מתעשרים יותר. הוא רשם אפוא בכרטיסו את הסכום הגבוה במושגים של הימים ההם: שלושת אלפים דולר! הרבי הביט בסכום שנכתב על הכרטיס וענה: "צען מאל אזוי פיל!" (כפול עשר פעמים!)

ר' דוד דייטש נדהם מקביעתו של הרבי, מצד עצמו נתן סכום עצום שהיה כמעט מעבר לכוחותיו, ולא ציפה שהרבי יגדיל את הסכום ועוד באופן כזה. הוא התחבט אפוא בחששות כבדים בין הסכום שנדרש לבין אמונה מוחלטת וציות לדברי הרבי. עדיין לא היה לו שמץ של מושג מהיכן ייקח סכום עצום שכזה, אבל לאט לאט הרגיע את עצמו והעצים את אמונתו ברבי בזכות

דבקותו החסידית הטהורה. הוא נכנס למכוניתו וחזר לביתו שבניו - הייבן. כשהגיע לעיר ונסע ברחובותיה בדרך לביתו, הבחין פתאום בדמותו של בנקאי שהכיר הולך ברחוב. ר' דוד לא התמהמה ובהשליכו את יהבו על השגחה פרטית שנקרתה לפניו, אזר עוז, ניגש לבנקאי, ובהעמידו פנים של מי ש"עושה זאת כל יום" ביקש ממנו הלוואה על סכום של 30,000$

עיניו של הבנקאי נקרעו לרווחה והוא הביט בו כמו על אדם שנסתתרה בינתו!

"ומדוע זה עולה בדעתך, מר דייטש היקר" - שאל בקול מאופק ומנומס - "שאלווה לך סתם כך סכום כה גדול?"

ר' דוד לא התבלבל ודיבר בשפת עסקים תכליתית. "תן לי 10,000$ כנגד הבית ששייך לי , אף על פי שאני עדיין משלם את תמורתו. עוד 10,000$ תלווה לי כנגד העסק שלי למרות שאיננו "עסק של מיליונרים" ו - 10,000$ נוספים" - הוסיף בהביטו בבנקאי במבט חודר - "תן לי על דברתי!"

הבנקאי חשב דקות אחדות ולאחר מכן נענע בראשו להסכמה. הערבויות אמנם לא היו מספקות, אך הבנקאי שהכיר כבר את ר' דוד, ידע כי לפניו איש עסקים ישר ונאמן, ומילה אצלו היא מילה. כעבור ימים אחדים הגיע ר' דוד לרבי עם 30,000$ טבין ותקילין!

למחרת חזר לביתו שבניו הייבן מלווה בברכה שקיבל מהרבי.

בימים הקרובים, כשהיה סחוף בעסקיו, קיבל לפתע שיחת טלפון מחברה בבוסטון, ספקית גדולה של וויניל.

"דייב" [דוד], הרעים הקול בצדו השני של הקו, "הייתה לנו שריפה גדולה במפעל ונשארנו עם כמות גדולה של הוויניל במצב כמעט מושלם, עם פגמים קלים בלבד. אנו מנסים להפטר מהסחורה בכל מחיר כדי שנוכל לרוקן את המחסנים ולהתחיל לשפץ מחדש. האם תהיה מעוניין לקנות במחיר מציאה?"

ר' דוד שעד אז עסק במסחר של חתיכות קטנות של וויניל "קפץ על המציאה", נסע מיד לבוסטון, שכר משאית קטנה ושיגר כמות גדולה של סחורה לניו הייבן. חיש מהר מכר הכול ובחישוב הרווחים התברר לו שעשה רווח פי שלושה מהרגיל.

שוב צלצלו אליו מהחברה, בעקשנות לא מוסברת, "יש לנו עוד סחורה", הציעו לו. ר' דוד לא התעצל, נסע לבוסטון ושכר הפעם משאית גדולה יותר אותה העמיס בסחורה. משם נסע לניו הייבן ומכר הכול ברווח גדול. בפעם השלישית כבר העמיס את הטריילר הארוך ביותר שהצליח לשכור, הוא רוקן לחלוטין את מדפי החברה ושוב הצליח למכור הכול.

מיד לאחר ה"הרפתקה" שעבר, נכנס למזכירות ונתן למזכירו של הרבי הרב חודקוב ע"ה סך 30,000$ נוספים בעבור הרבי. הפעם הרבי החזיר לו את הסכום ורק ביקש דרך המזכיר: "אמור לו שאם הוא רוצה, אני מבקש להיות שותף בעסקיו!" כמובן שעל "שותף" טוב מזה לא יכול היה ר' דוד לחלום. שמח וטוב לב יצא מעם הרבי ומני אז פרחו עסקיו ושגשגו עד שהגיע לעושר רב של מיליונים רבים.

(ספר 'ויהי איש מצליח')

מה העצה של הרבי לאדם שדחוק בפרנסה?

שמחתי לקבל פ"ש ממנו ומשפחתו שיחיו ע"י הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מו"ה יוסף שי' הלוי וינברג, שכותב לי גם שלמרבה הצער לאחרונה מצב הפרנסה אצלו [=הנמען] אינו במיטבו.

ידועה עצת חכמינו ז"ל, שבמצב כזה צריך לתת יותר צדקה ובמידה רבה יותר וכל המרבה הרי זה משובח, והצדקה שמחליטים לתת, אפשר לתת זאת בפעמים רבות, אם קשה לתתה בבת אחת, והזמן המתאים לתת זאת, אם באופן של כתיבת המחאה או להניח מזומן במקום מיוחד, הוא בכל יום חול לפני הנחת תפילין והתפילה, וכאשר עושים זאת מתוך הבטחון החזק בהשם יתברך שנתן לנו את המצוות והבטיחנו על זה, שוחי בהם, שזה מביא חיים ובאופן טוב רואים את הברכות מהשם יתברך במה שנחוץ, וע"י מצות הצדקה בפרט רואים זאת בענין הפרנסה, ואשמח לשמוע בשורות טובות שעושה כן, ורואה את הברכות מהשם יתברך במה שנחוץ לו.

אגרות קודש כרך טו עמוד שנט, אגרת ה'תרפו

"הקב"ה נותן פי כמה בצמצום אם נתנו מעשר ופי כמה בבזבוז אם נותנים חומש"

כשמחליט לתת סכום גדול, למעלה נפסקת עבורו מיד פרנסה בהרחבה

ידוע הפתגם ששמענו מחמי כ"ק אדמו"ר, **שכאשר יהודי, כאן למטה, מקבל על עצמו החלטה טובה לתת צדקה בסכום גדול, הרי גם אם בשעת מעשה אינו רואה את האפשרות איך הוא יוכל ליישם את זה בפועל, אך למעלה, נפסקת עבורו מיד, פרנסה בהרחבה, במדה כזו שהוא אכן יוכל בפועל ממש למלא את החלטתו הטובה,** והנני בטוח, שגם בענינו, למרות שעד עתה זה עוד לא הי', אך מכיון שהוא ושותפו, קיבלו את ההחלטה בכל הלב, בודאי כבר נפסק למעלה, לתת לכם פרנסה בהרחבה ובהצלחה, שתוכלו ליישם את הרצון הטוב שלכם בטוב לבב וביד רחבה.

כיון שקבל בקשה חדשה נוספת, בודאי שנתוסף ביכולת שלו למצוא מקור נוסף לצדקה,

במענה לשאלת אחד שהי' שולח סכום למוסד מסוים, וכיון שקיבל בקשות מעוד מוסדות רצה להפחית מהסכום הנ"ל ולחלקו גם לשאר המוסדות. לאחרי הפסק ארוך, נתקבל מכתבו ממוצש"ק כ' מרחשון, יום הולדת של כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע.

בו כותב אודות בקשת עזר מאחד המוסדות החבדי"ם אשר באה"ק ת"ו.

וידועה ההוראה, אשר אין משנים מצדקה לצדקה, אבל ביחד עם זה - **כיון שקבל בקשה חדשה נוספת, בודאי שנתוסף ביכולת שלו למצוא מקור נוסף לצדקה,**

שהרי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, ובפרט ע"פ ענין ההשגחה פרטית המבואר בתורת הבעש"ט שהוא בפרטי פרטיות ועאכו"כ בעניני תורה ומצותי'. וק"ל.

ולכן יוסיף בפעולותיו ע"מ לעזור גם למוסד המבקש.

(ממכתב כ"ד מ"ח, תשכ"ג)

כשלא מתמקחים גם הקב"ה לא מתמקח

הרה"ח אי"א נו"נ באמונה וכו' מהר"י הכהן שי'

שלום וברכה !

במענה על מכתבו מר"ח אלול, עם המוסגר בו, מצורף בזה קבלה על ההמחאה להדפסת הקונטרס לר"ה הבע"ל. ומצוה גוררת מצוה אשר ילך הלוך וגדול במעשה הצדקה, כפי כוחותיו עתה ועוד יותר.

שכן אצל הקב"ה הרי קיימות שתי דרכים: דרך אחת היא, שתחילה הוא נתן כסף ורואה כמה מפרישים מזה לצדקה, לפי ערך, ודרך שני' היא שנותנים צדקה יותר ממה שיכולים והקב"ה אינו נשאר בעל חוב, והוא נותן אחר כך עוד, פי כמה בצמצום אם נתנו מעשר, או פי כמה בבזבוז אם נתנו חומש . במילא נמצא שבעד כל דולר שנותנים יותר, כפי **שנדמה** יותר מכפי הכוחות, הקב"ה נותן חוץ מדולר זה עוד כמה וכידוע בכמה ספרים.

לכן בקראי במכתבו שאינו רוצה לאחר את ההזדמנות לתת קצת צדקה, ובפרט בחודש אלול, **ובראותי את סכום ההמחאה שלו, פלא אצלי שמרחם על הקב"ה, ומה אכפת לו, לו ההמחאה שלו היתה כך שהקב"ה הי' נותן לו הכנסה ופרנסה שלא בערך יותר מכפי שהוא העריך את מכפי שהוא העריך את עצמו עם הצדקה של המחאה זו?**

תקותי שלא יתרעם עלי, **וגם יזכור, שהרבי תמיד רצה לעשותו לגביר, שאחת הדרכים (לכך) היא עשר תעשר - לתת צדקה כפי שהרבי רצה, וכאשר לא מתמקחים, גם הקב"ה לא מתמקח,** כפי שמבואר באגה"ק סימן י"ג, שאפילו המבזבז חומש זהו מבחינת הצמצום והגבול בעבודת ה', אבל מי שהוא ממידת החסד וההתפשטות בעבודת הוי' (שבמיוחד יש לזה שייכות לכהנים, כי הרי כהן הוא איש החסד) ואין מעצור לרוח נדבתו בין בצדקה ובין בת"ת וכו', אזי מסיים רבנו הזקן שגם הקב"ה נוהג עמו במידת חסדו הגדול ובלי גבול ותכלית.

. . בברכת כתיבה וחתימה טובה, המחכה לבשורות טובות מנחם שניאורסאהן

(אגרות קודש מתורגמות חלק ג' עמוד תכג)

ההבטחה של הרבי לפרנסה בהרחבה

מה כוחה של **עבודת ההכנה** בשבת מברכים חודש השביעי שמביאה **ברכה לכל השנה?** • מה סיפור **המופת של הרבי** הריי"צ שמלמד מה עלי לעשות כדי לפתוח צינורות חדשים לעשירות? • מה יש לעשות בפועל במוצאי שבת קודש ולפני ראש השנה בכדי **לפעול את פתיחת הצינורות החדשים לעשירות?** • הכל מסביר הרבי מלך המשיח שליט"א בשיחת הקודש מש"פ נצבים-וילך ה'תשמ"ג • **מדהים!**

הכנה מיוחדת לכל השנה כולה

. . ט. והביאור בזה: כאשר מסבירים ליהודי ששבת מברכים חודש השביעי "הקב"ה בעצמו מברכו", "ובכח זה ישראל מברכים את החדשים י"א פעמים בשנה" - הרי הוא מבין שעבודת **ההכנה** בשבת מברכים זה צריכה להיות לא רק ביחס לחודש השביעי בפני עצמה [שהוא חודש נעלה ביותר, "המשובע ומשביע ברוב טוב לכל ישראל על כל השנה"], כי אם ביחס לעבודה **דכל השנה כולה**, עד חודש אלול בשנה הבעל"ט, וטעם הדבר - מפני שבשבת מברכים זה נמשך הכח לעבודת בנ"י במשך השנה כולה.

כלומר: בעבודת ההכנה דשבת מברכים חודש השביעי - אין להסתפק בהכנה לקראת העבודה הפרטית דחודש תשרי בלבד, החל מ"בחודש השביעי באחד לחודש", ראש השנה, שהעבודה דיום זה היא - "תמליכוני עליכם", שעבודה זו דורשת הכנה מיוחדת לפנ"ז, . . אלא בעבודת ההכנה דשבת מברכים חודש השביעי צריכים כבר להיות כלולים כל עניני העבודה שיהיו במשך כל השנה כולה, עד לחודש אלול הבעל"ט.

ואף שמדובר אודות עבודה שתהי' בפועל ממש לאחרי כו"כ חדשים, בחודש אלול הבעל"ט - הרי רואים במוחש שכאשר מדובר אודות ענינים חשובים - יותר, אזי ההכנה לענינים אלו מתחילה כבר **ריבוי זמן** לפנ"ז, כלומר, ככל שהענין (שאליו מתכוננים) גדול וחשוב יותר, מתחילה ההכנה לענין זה בתקופה מוקדמות יותר.

וכפי שיודע כאו"א בעניניו הפרטיים, עניני מסחר וכיו"ב, שישנם ענינים שההכנה אליהם מתחילה בערב היום שבו צריך להתבצע הדבר, וישנם ענינים שההכנה אליהם מתחילה כמה ימים לפני"ז, כמה שבועות, ואפילו כמה חודשים לפנ"ז - לפי ערך גודל וחשיבות הענין.

דוגמא לדבר - החילוק שבין זריעה לנטיעה: **זריעה** אינה חשובה כל כך, ולכן מספיקה הכנה במשך זמן קצר, נ"ב יום, וכיו"ב. משא"כ **נטיעה** שהיא חשובה ביותר, ובפרט "תמר", שחשיבותו גדולה ביותר, כמ"ש "צדיק כתמר יפרח" - הרי זה דורש הכנה במשך זמן ארוך יותר. ועד שישנו אילן שמצמיח פירות רק לאחרי שבעים שנה - כמסופר בגמרא (תענית כג, א) אודות חוני המעגל ש"חזי להההוא גברא דהוה נטע **חרובא**, אמר לי' האי עד כמה שנין טעין (פירות), אמר ל"עד שבעין שנין", וכמסופר בהמשך דברי הגמרא שלאחרי שישן שבעים שנה, ראה את נכדו (של אותו אדם שנטע את החרוב) מלקט את הפירות.

ומזה מובן בנוגע לענינו - שגם כאשר

מדובר אודות עבודה שצריכה לבוא לאחרי כו"כ חדשים, עד לחודש אלול הבעל"ט, שייך (ויש צורך) להתחיל בעבודת ההכנה לכך ריבוי זמן לפנ"ז - בשבת מברכים חודש השביעי, מכיון שאז נמשכת ברכתו של הקב"ה בנוגע לכללות עבודתם של בנ"י במשך כל חדשי השנה.

ההוראה למעשה: צדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה!

י. ביאור הוראה זו בענין של מעשה בפועל, באופן שיהי' מובן גם ליהודי פשוט שבפשוטים, שאין לו ידיעה ברזין דרזין שבתורה, רזי תורה (צירופי שם הוי' בי"ב חדשי השנה, עניני חשבון הנפש, וכיו"ב), ואפילו בנגלה דתורה אין לו ידיעה רחבה כו' - הנה גם הוא יוכל לקיים הוראה זו בפועל ממש: **כאשר מדובר אודות נתינת הצדקה - מעשר, או באופן של הידור - חומש, או באופן של בזבוז - למעלה מההגבלה דחומש,**

[כפי שמבאר אדמו"ר הזקן (אגה"ת פ"ג. אגה"ק ס"י) שאין להתחשב במה שאמרו "אל יבזבז יותר מחומש", מכיון שעושה זאת כדי לפדות ולתקן נפשו כו', ו"פשיטא דלא גרעה רפואת הנפש מרפואת הגוף שאין כסף נחשב, **וכל אשר לאיש** (לא רק חומש) יתן בעד נפשו כתיב"],

הרי הסדר הרגיל בזה הוא - שבסוף החודש (וכיו"ב) עושה חשבון כמה השתכר במשך תקופה זו, ואז מפריש הוא מממונו לצדקה.

ועל זה באה ההוראה הנלמדת משבת מברכים חודש השביעי שמברכו הקב"ה בעצמו, ובכח זה מברכים בנ"י את שאר חדשי השנה - שבחודש זה צריכים כבר לתת לצדקה על חשבון מה שישתכר בחדשים שלאח"ז, עד חודש אלול הבעל"ט, וזהו מה שבשבת מברכים חודש השביעי נפעלת כבר עבודת ההכנה על כל השנה הבאה (כנ"ל ס"ט) - **בפשטות** הענינים: נתינה לצדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה כולה.

ואף שעדיין אין לו ב"מזומן" את הממון שישתכר בעתיד - הרי ידוע המנהג הנפוץ במדינה זו (**המצטיינת** בעניני צדקה וחסד) לתת "פלעדזש", היינו, שמבטיח ומתחייב [ומכיון שזהו ענין של **זכות** - אין זה נקרא "התחייבות", כי אם "פלעדזש"], בכתב, שמידי חודש בחדשו יתן סכום כך וכך לצדקה, ומכיון ש"כל ישראל בחזקת כשרות" - בודאי יקיים את הבטחתו בפועל ממש.

כלומר: כאשר יהודי טוען שהנהגתו היא באופן ד"משאו ומתנו באמונה", ומכיון שעדיין אין בידו "במזומן" הממון שישתכר בחדשים שלאח"ז (ועד שאינו יודע אפילו כמה ישתכר בחדשים שלאח"ז) - כיצד יכול הוא לתת לצדקה על חשבון זה?!

ויתירה מזו - טוען הוא: ידע איניש בנפשי' שלא בכל פעם יכול הוא **לתבוע** מהקב"ה בני חיי ומזוני רויחי, אלא לפעמים זקוק הוא לבקש זאת מהקב"ה בתורת **צדקה**, ומכיון שכן - טוען הוא - הרי ידוע מ"ש בספר חסידים שאין שום ענין (ואדרבה: אסור) לקחת כסף של צדקה כדי לקיים מצות צדקה?!

. . הנה על זה אומרים לו, שלא מדובר עתה אודות נתינת הצדקה בפועל ממש ("מזומן"), כי אם לקבל על עצמו החלטה שמידי חודש בחודשו יתן לצדקה סכום כך וכך, ולא רק להסתפק בהחלטה בלבד, וגם לא הבטחה בדיבור בלבד, אלא לתת כתב-התחייבות על זה, שאז ישנו כבר ענין של מעשה בפועל, היינו, לא רק "מעשה זוטא" (עקימת שפתיו בדיבורו), כי אם מעשה ממש - כתיבה, א' מל"ט המלאכות שהיו במשכן.

ה' עוזר שישתכר בריבוי גדול כדי שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה!

יא. ובקשר לטענתו שאינו יודע כמה ישתכר כו' - הנה על זה אומרים לו ש"מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה". ובהקדים: בפירוש הענין ד"מחשבה טובה הקב"ה **מצרפה** למעשה" (ולא "מעלה עליו הכתוב **כאילו** עשאה") - מבאר אדמו"ר הזקן בתניא (פט"ז), שהקב"ה מצרף את המחשבה טובה עם ענין של מעשה שיהי' בעתיד, ואז ישנו ענין שלם - מעשה טוב ביחד עם מחשבה טובה. והנה מפירוש זה מובן שצירוף זה הוא רק כאשר ישנו אח"כ ענין של מעשה בפועל. ומכיון שמהלשון "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה" משמע שמדובר אודות **כל** מחשבה טובה - הרי **בהכרח** לומר שכל מחשבה טובה תבוא בודאי לידי מעשה בפועל.

וטעם הדבר - כי כאשר הקב"ה רואה את מחשבתו הטובה של האדם, אזי עוזר הוא ומסייע לו שיצליח להביא את מחשבתו הטובה לידי פועל, ואז - מצטרף המחשבה הטובה אל המעשה בפועל.

ועד"ז בענינו: כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה - עוזר לו הקב"ה ומסייע בידו שיצליח להביא את המחשבה הטובה לידי מעשה בפועל, היינו, שישתכר בריבוי גדול כדי שיוכל לעמוד בהבטחתו לתת סכום גדול לצדקה.

אפילו אם הסכום גדול מכפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים!

וכידוע הסיפור שאירע אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר כאשר עמדו להדפיס את ספריו של אדמו"ר הצ"צ [ולהעיר - שנמצאים אנו בסמיכות ליום הולדתו, בערב ר"ה, המתברך משבת זו] - שנכנס אברך א' לכ"ק מו"ח אדמו"ר, והתחייב לתת את הסכום הדרוש להדפסת הספרים, ואף שמצד מעמדו ומצבו הגשמי הי' סכום זה שלא בערכו כלל וכלל, הנה מכיון שקיבל על עצמו לתת סכום זה - פתח לו הקב"ה **צינורות חדשים** בענין הפרנסה [צינורות **חדשים** דייקא, כלומר, אין זה ענין של הרחבה בלבד בצינורות הפרנסה שהיו מקודם לכן, כי אם צינורות חדשים ממש], כך שהצליח לתת את כל הסכום שקיבל על עצמו מתוך שמחה וטוב לבב, לאחרי שנשאר לו כמ"פ ככה עבור צרכיו האישיים [ובלאה"כ הי' נותן סכום זה מתוך שמחה וטוב לבב].

וסיפור זה הוא בבחינת "תורה שבעל-

פה" מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וההוראה בזה היא - שכאשר יהודי מקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה, הנה אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו - פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו במילואה ובשלימותה.

[מובן ופשוט שאין הכוונה להנהגה שהיא באופן דעולם התוהו כו', כי אם באופן המתאים לעולם התיקון].

לולי קבלת ההחלטה ברגע של התעוררות מיוחדת - לא היה זוכה למצווה נעלית זו!

יב. והנה, כאשר יהודי מקבל על עצמו החלטה טובה - הרי ידוע הפס"ד בשו"ע (בנוגע לענין של תענית) שעצם קבלת החלטה טובה, פועלת כבר את ענין השכר, עוד לפני שבאים לקיום הדבר בפועל ממש. ומזה מובן העילוי שנפעל עי"ז שמחליטים לתת לצדקה בחדשים דשנה הבאה - עוד לפני הנתינה בפועל ממש.

זאת ועוד: **כאשר ההחלטה מתקבלת בהיותו במצב של התעוררות מיוחדת - בשבת מברכים חודש השביעי, וכיו"ב - אזי מחליט לתת סכום גדול; ולולי החלטה זו - הנה בבואו לתת צדקה לאחרי שהשתכר, יתכן שלא הי' נותן סכום גדול כזה: משא"כ לאחרי שקיבל על עצמו החלטה זו, שאז בודאי יקיימה בפועל ממש, גם אם לא יהי' במצב של התעוררות מיוחדת.**

ובפרט כאשר נמצאים בשבת פ' נצבים, שבה קורין אודות הענין ד"כריתת ברית" - והרי מבואר בלקו"ת (ריש פרשתנו) שכריתת ברית פועלת ענין של תוקף נצחי בל ימוט כו', כך ששום דבר שבעולם (טענות היצר וכיו"ב) אינו יכול להניאו מקיום החלטה זו בפועל ממש.

כלומר: אע"פ שכאשר יתן את סכום הכסף לצדקה בפועל ממש, שוב לא יעמוד באותה התעוררות שהיתה אצלו בשעת קבלת ההחלטה - הרי העיקר הוא קיום המצוה במעשה בפועל, ובפרט כאשר מדובר אודות מצות הצדקה, שבה נוגע **בעיקר** העובדה שהחי' את נפשו של העני בפועל ממש. וכדאיתא בספרי (תצא כד, יט) שאפילו כאשר אדם "**מאבד** סלע מתוך ידו ומצאה עני ונתפרנס בה" - הנה אף שהוא **מצטער** על איבוד הסלע, אעפ"כ, מכיון שבפועל ממש נתפרנס העני על ידו, נחשב לו הדבר לקיום מצות צדקה.

דהנה, כאשר אדם מאבד סלע - יש לו להצטער על כך [אם אינו "שוטה" שלא איכפת לו שמאבד מה שנותנים לו...], כי בידעו שהתורה חסה על ממונם של ישראל, מכיון שעי"ז יכולים לעשות כו"כ דברים טובים - מצטער הוא על העובדה שלא ניצל סלע זה (שנתן לו הקב"ה) לתכליתו הראוי'. ועל זה אומרים לו - שכאשר העני מצא את הסלע ונתפרנס בה, נחשב לו הדבר לקיום מצות הצדקה, ונמצא, שסלע זה נוצל באופן הכי נעלה, כי - אם הי' משתמש בעצמו בסלע זה, יתכן שהי' משתמש בו עבור ענין שהוא בבחינת "כל מעשיך יהיו לשם שמים" בלבד, או אפילו עבור ענין של מצוה סתם, ואילו באופן זה, כאשר איבד את הסלע ומצאה העני ונתפרנס בה - מקיים הוא מצוה **השקולה כנגד כל המצוות!**

יג. הוראה הנ"ל שייכת לכאו"א מישראל - כולל אפילו לילדים קטנים, כדלקמן. וזהו הקשר לפרשתנו, פ' נצבים, שבה מדובר אודות אחדותם של כל הסוגים דבנ"י, "אתם נצבים היום כולכם גו' ראשיכם שבטיכם גו'", וכן "**טפכם**", ובהדגשת הענין ד"כולכם", היינו, למרות חילוקי הדרגות שבבנ"י, אין הכוונה ש"ראשיכם שבטיכם" באים בתחילה, ואח"כ "כל איש ישראל", ורק אח"כ "טפכם" - אלא "אתם נצבים היום **כולכם**", וכפי שמוסיף ומדגיש אדמו"ר הזקן (לקו"ת ריש פרשתנו): "לאחדים כאחד", עד כדי כך - "מבלי ימצא האדם ראש וסוף".

לחתום התחייבות "פלעדזש" עוד לפני ראש השנה, בהרחבה באופן של עשירות!

. . יד. וזוהי ההוראה הנלמדת מתורה הנ"ל [אודות ברכתו של הקב"ה בשבת מברכים חודש השביעי, שבכח זה מברכים ישראל את שאר חדשי השנה] בנוגע למעשה בפועל - **שיש להתכונן כבר לעבודה דכל השנה כולה (עד חודש אלול הבעל"ט), ולדוגמא - בענין הצדקה: להתחייב לתת סכום מסויים לצדקה מידי חודש בחדשו, עד סוף השנה הבעל"ט**, כנ"ל בארוכה.

ומן הראוי לעשות זאת עוד לפני ר"ה, ומה טוב - במוצאי שבת, ולא רק במשך ג' ימים ראשונים הנקראים מוצאי שבת, אלא במוצאי שבת ממש, או עכ"פ ביום ראשון בבוקר, שהרי אף שמיום השבת מתברכין כל ימי השבוע, הרי מובן, שככל שנמצאים בסמיכות יותר ליום השבת, ניכרת השפעת ברכת השבת באופן גלוי ונעלה יותר.

ובנוגע לכמות הסכום שצריכים לתת - הנה אף שע"פ דין "אי אתה מחוייב לעשרו", מימ, מכיון שהוא רוצה שהקב"ה יתן לו בני חיי ומזוני רויחי, ובכולם רויחי, באופן של עשירות דוקא - עליו להתנהג בעצמו באופן כזה, היינו, שיתן לצדקה בהרחבה, באופן של עשירות.

ואם הדברים אמורים בנוגע לצדקה כפשוטה (בגשמיות), **הרי עאכו"כ שכן הוא בנוגע לצדקה רוחנית** - שזהו כללות הענין דהפצת היהדות והמעיינות חוצה, שצריכים לקבל החלטות טובות בענין זה בנוגע לעבודת כל השנה כולה. וכאמור - **שנתינה זו צריכה להיות באופן של הרחבה ועשירות.** ובאופן שפעולת ההשפעה היא עד כדי כך - שתוצאותי' ניכרות עד סוף השנה הבעל"ט!

וכשם שנתבאר לעיל שענין הצדקה צריך להיות גם אצל ילדים קטנים, כמו כן מובן בנוגע לצדקה רוחנית - שענין זה שייך גם לאלו שהם בבחינת ילדים קטנים בעניני יהדות, שגם הם צריכים לתת צדקה, לפי ערך הידיעות שכבר רכשו בעניני יהדות.

(ש"פ נצבים-וילך, כ"ה אלול, ה'תשמ"ג)

ההבטחה של הרבי לפרנסה טובה

עבודת ההכנה על כל השנה הבאה – בפשטות העניינים: נתינה לצדקה על חשבון מה שישתכר.. לתת "פלעדש", היינו, שמבטיח ומתחייב בכתב, שמידי חודש בחודשו יתן סכום כך וכך לצדקה.. מכיון שרוצה שהקב"ה יתן לו.. באופן של עשירות דוקא, עליו להתנהג.. שיתן לצדקה בהרחבה באופן של עשירות דוקא.. כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה.. הנה אפילו אם סכום זה איו לפי ערכו – פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו" ש"פ נצבים-וילך כ"ה אלול תשמ"ג

"פלעדש"

התאחדות החסידים

העסקה השנתית שלך

אדגון 'התאחדות החסידים' לקח על עצמו לגלות את עומק ההתקשרות לרבי מלך המשיח, בפעילות נפלאה כל השנה

מאות כבר ראו את ההצלחה!

כמה אתה רוצה להרוויח השנה?

בוא תבטיח לעצמך שנה של עשירות

ובחר את אחד ממסלולי העשירות שלך!

פלעדש שותף – 12X ₪118 חודשים

פלעדש גאולתי – 12X ₪358 חודשים

פלעדש מצליחן – 12X ₪280 חודשים

פלעדש עשירות – 12X ₪770 חודשים

הרבי נותן לך עשירות כפשוטו!

לא תקח?

להצטרפות חייג עכשיו

058-4601770

היכנסו לאתר

www.hisachdus.co.il

hisachdus@chabad.co.il

"פלעדזש"

[=כתב התחייבות]

ב"ה. מוצאי שבת מברכים חודש השביעי ה'תש"פ.

הוד כבוד-קדושת אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א

כהוראתו הקדושה בשיחת ש"פ נצבים-וילך כ"ה אלול תשמ"ג וזה לשונו הקדוש:

"וזהו מה שבשבת מברכים חודש השביעי נפעלת כבר עבודת ההכנה על כל השנה הבאה – בפשטות הענינים: נתינה לצדקה על חשבון מה שישתכר במשך כל השנה כולה.. לתת "פלעדזש", היינו, שמבטיח ומתחייב בכתב, שמידי חודש בחדשו יתן סכום כך וכך לצדקה.. מכיון שרוצה שהקב"ה יתן לו.. באופן של עשירות דוקא, עליו להתנהג.. שיתן לצדקה בהרחבה באופן של עשירות דוקא..כאשר יהודי מחליט ומקבל על עצמו לתת סכום גדול לצדקה.. הנה אפילו אם סכום זה אינו לפי ערכו – פותח לו הקב"ה צינורות חדשים שיוכל לקיים את הבטחתו במילואה ובשלימותה"

הנני מקבל על עצמי לגרום לכ"ק נחת רוח ולתת מידי חודש בחדשו לצדקה - כשותפות בפעולות 'התאחדות החסידים'

בסך:_____. מידי חודש • ובסה"כ:_____.

כהכנה ו"כלי" לברכת השי"ת בכל ענייני הפרטיים במשך כל השנה כולה, לי ולבני משפחתי שיחיו, בבני חיי ומזוני ובכולם רוויחי,"באופן של עשירות", ועד לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

שם ושם האם:_____. משפחה_____.

מבעירים את אור וחום האמונה וההתקשרות בבית ובקהילות ברוח הגאולה

ועידת האברכים מקושר בכל

התוועדויות ארציות ואזוריות

תעמולה חסידית

מוקד 'עשה לך רב'

"מכתב כללי" ו'משיח' בעיתונים

נסיעה לרבי

הוצאות לאור והפקות

ב"ה, תאריך_____.

בקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון

לכבוד

בנק:_____.

סניף:_____.

כתובת הסניף:_____.

מספר חשבון בנק	סוג חשבון	קוד מסלקה	
		סניף	בנק

קוד המוסד (המוטב)	אסמכתא/מס' מזהה של הלקוח בחברה
0 4 0 4 2	

פרטי ההרשאה

☐ הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות

או - הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

☐ תקרת סכום החיוב - _____ ₪

☐ מועד פקיעת תוקף ההרשאה ביום - __/__/__.

שם המוסד (המוטב): התאחדות החסידים לקבלת פני משיח (ע"ר)

אם יישלחו על ידי המוטב חיובים שאינם עומדים בהגבלות שקבע הלקוח, הם יוחזרו על ידי הבנק, על כל המשמעויות הכרוכות בכך.

לתשומת לבכם: אי סימון אחת מהחלופות המוצגות לעיל, משמעה בחירה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.

1. אני/ו הח"מ_____. מס' זהות / ח"פ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐

שם בעלי החשבון כמופיע בספרי הבנק

כתובת_____.

(רחוב) (מספר) (עיר) (מיקוד)

מבקשים בזה להקים בחשבוננו הנ"ל **("החשבון")** הרשאה לחיוב חשבוננו, בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד, בכפוף למגבלות שסומנו לעיל (ככל שסומנו).

2. כמו כן יחולו ההוראות הבאות:

א. עלינו לקבל מהמוטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת ההרשאה לחיוב החשבון.

ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב מאתנו לבנק שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול על פי הוראת כל דין.

ג. נהיה רשאים לבטל חיוב מסוים, ובלבד שהודעה על כך תימסר על ידנו בכתב לבנק, לא יאוחר משלושה ימי עסקים לאחר מועד החיוב, ככל שהודעת הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, הזיכוי יעשה בערך יום מתן הודעת הביטול.

ד. נהיה רשאים לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.

ה. הבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שבינינו לבין המוטב.

ו. הרשאה שלא יעשה בה שימוש במשך תקופה של 24 חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.

ז. אם תענו לבקשתנו, הבנק יפעל בהתאם להוראות הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שבינינו לבין הבנק.

ח. הבנק רשאי להוציאנו מן ההסדר המפורט בהרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו תוך ציון הסיבה.

3. אנו מסכימים שבקשה זו תוגש לבנק על-ידי המוטב.

_____

חתימת בעל/י החשבון

לידיעתכם: ניתן להגיש את הבקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון, גם באמצעות אתר האינטרנט של הבנק, ללא צורך בהגעה לסניף.

חיוב בכרטיסי אשראי

פקיעת תוקף (שנה\חודש)	מס' כרטיס אשראי
/	

כתובת_____.

(רחוב) (מספר) (עיר) (מיקוד)

השם המופיע על הכרטיס	סכום	תקופה	חתימת בעל הכרטיס	טלפון / נייד
		☐ ללא הגבלה. ☐ ____ חודשים.		

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"ובטוחני שהקב"ה יעמוד בדיבורו – שאמר "עשר בשביל שתתעשר", ואמר "ובחנוני נא בזאת.. והריקותי לכם ברכה עד בלי די" (י"ט כסלו תשח"י)